

Després que s'han donat la pau, agafa una forma del copó, la mostra a l'assemblea i diu:

**Mireu l'Anyell de Déu, mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seva taula.**

R/. Senyor, no sóc digne que entreu a casa meva; digueu-ho només de paraula, i serà salva la meva ànima.

Qui dirigeix combrega ell mateix i reparteix la comunió.

Quan acaba guarda el copó. I es fan uns moments de silenci.

Després va a l'ambó de nou.

● **Conclusió**

Preguem.

**Aquest sacrament, Senyor, ens ha fet participar de Crist,
el vostre Fill;**

**feu que esdevinguem semblants a ell a la terra i que
meresquem de compartir amb ell la vida del cel.**

Per Crist Senyor nostre.

R/. Amén.

Fent el senyal de la creu es diu:

**Que el Senyor ens beneeixi, ens guardi de tot mal, i ens
dugui a la vida eterna.**

R/. Amén.

Germans, aneu-vos-en en pau.

R/ Donem-ne gràcies a Déu.

ROCAPREVERA DE TORELLÓ

Celebració de la Paraula sense prevere

Benedicció de les roses

22 de maig de 2018

Santa Rita de Càssia

● **Introducció**

Qui dirigeix es col·loca a l'ambó. Tothom està dret.

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

R. Amén.

**Donem gràcies a Déu, que ens convida a aquesta celebració
de santa Rita de Càssia encara que el mossèn avui no
ens pot presidir, però en la qual, a més de beneir les
roses, podrem alimentar-nos amb la seva Paraula i amb
el Cos del seu Fill. Que sigui beneït pel segles dels
segles.**

R. Amén.

**Preparem-nos a participar en aquesta celebració, fent uns
moments de silenci i reconeixent els nostres pecats.**

(Silenci)

– **Vós, que ens vau salvar pel vostre misteri pasqual:**

Senyor tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

- Vós que renoveu contínuament entre nosaltres l'obra meravellosa de la vostra passió:

Crist, tingueu pietat.

R/. Crist, tingueu pietat.

- Vós, que per la comunió del vostre Cos ens feu participar de la vostra vida per sempre:

Senyor, tingueu pietat.

R/. Senyor, tingueu pietat.

Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres, ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna.

R/. Amén.

● Pregària

Preguem.

Oh Déu, vós volguéreu que santa Rita de Càssia, encesa en el vostre amor, renunciés al món i us servís a vós sol en l'austeritat de la penitència.

Feu que, per la seva intercessió, seguint a la terra el camí que mena cap a la vida veritable, fruïm al cel del torrent de les vostres delícies.

i la rosa embellís la nostra terra.

Digneu-vos, Senyor,

a beneir aquestes roses

i concediu als vostres fills,

que celebren avui la festa de santa Rita de Càssia,

d'alegrar-se sempre en les vostres obres

i de donar-vos gràcies pels vostres dons.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén

S'aspergeixen les roses amb l'aigua beneïda.

● Litúrgia de la Comunió

Qui dirigeix va a l'altar, estén el corporal, va al sagrari i posa el copó damunt del corporal. I diu:

Fidels a un manament del Salvador, i seguint el seu diví mestratge, gosem dir:

Pare nostre...

Abans de participar de la taula del Senyor, mostrem el nostre desig de ser germans els uns dels altres. Així doncs, doneu-vos la pau.

ensenyau-nos a seguir sempre la justícia i a atemperar-la
amb la misericòrdia en el servei dels més necessitats.
PREGUEM.

Vós, que sou Senyor del cel i de la terra,

guieu el pensament i el cor dels qui regeixen els destins
del nostre poble, perquè cerquin sempre el bé de tots
els ciutadans. **PREGUEM.**

Vós, que ens concediu de celebrar amb goig aquesta festa de
santa Rita,

Feu que el símbol d'amor i d'alegria que és la rosa, ens
ajudi a viure sempre en el goig de la Pasqua i en la fe
que actua per la caritat. **PREGUEM.**

● **Oració de benedicció de les roses**

Us beneïm, Senyor, Pare Sant,
i us donem gràcies,
perquè, en l'abundor del vostre amor,
heu creat el cel i la terra
i tot el que contenen.

Vós, Senyor, heu volgut que,
passat ja l'hivern,
esclatessin flors per les contrades

Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill, que amb Vós
viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels
segles dels segles.

R/ Amén.

● **Litúrgia de la Paraula**

Germans, escoltem les paraules de l'apòstol Pau als
cristians de Corint

Donem gràcies a Déu, Ell, en el Crist, ens associa sempre al
seu seguici triomfal i escampa a tot arreu, a través
nostre, l'aroma del seu coneixement.

Perquè nosaltres som l'aroma que Crist ofereix a Déu. El
perceben tant els qui se salven com els qui es perden:

per als uns és olor que porta de la mort a una nova mort;
per als altres, olor que, de la vida, fa passar a una nova
vida.

¿Qui hi ha capaç d'això? Nosaltres, en tot cas, no fem com
molts que mercadegen amb la paraula de Déu, sinó que
parlem honradament en Crist davant de Déu com a enviats
de Déu.

Paraula de Déu

● Homilia - reflexió

Santa Rita de Càssia va néixer l'any 1381 i va morir el 22 de maig de l'any 1457, essent monja de l'orde de sant Agustí del Monestir de Càssia. Va ser canonitzada pel papa Lleó XIII el 1900.

Quan van haver mort el seu marit, i els dos fills que havien tingut, Rita va decidir entrar al monestir de Santa Maria Magdalena, a Càssia.

Durant quaranta anys de vida monàstica, Rita no només es va dedicar a la pregària, la penitència i al dejuni en el monestir, sinó que sovint en va sortir per estar al servei dels pobres i els malalts del poble de Càssia.

Santa Rita va ser marcada al front amb una espina de la corona d'espines de Jesús el Divendres Sant de 1432.

Els últims dies de la seva vida, quan Rita estava malalta al llit durant molt de temps, segons una tradició devocional antiga va quedar vinculada molt estretament a les abelles, ja que es diu que s'havien vist abelles blanques en el seu bressol, i que van aparèixer abelles negres en el llit de mort.

A més, tot i ser en un hivern molt fred, Rita va enviar la seva cosina a agafar una rosa i dues figues del jardí de la casa on havia nascut a Roccaporena. La cosina, incrèdula, es pensava que estava delirant, però hi va anar i va trobar enmig de la neu la rosa vermella i les figues que li havia demanat, signes interpretats com la salvació i la candor de l'ànima del seu marit i els seus fills.

A partir d'aquestes històries, les abelles, les roses i els espines, s'han convertit en els atributs iconogràfics més freqüents de la santa.

Va morir la nit del 22 de maig de 1457.

La veneració de Rita de Càssia va començar poc després de la seva mort i es va caracteritzar per l'elevat nombre i la qualitat dels esdeveniments miraculosos, de manera que va passar a ser "la santa d'allò impossible", sempre a favor dels necessitats.

* * *

Recordant tot això, nosaltres continuem beneint roses. I ho farem tot seguit. Primer amb les pregàries, després amb l'oració de benedicció, i finalment amb l'aspersió amb l'aigua beneïda.

I després, els qui ho desitgeu, podreu participar de la Comunió.

Posem-nos drets!

● Pregàries

Preguem Déu, Senyor i creador de totes les coses,

que ens dona el bon temps, l'esclat de les flors i els fruits de la terra; diguem-li:

R. Beneïu, Senyor, el nostre poble

Vós, que ens heu donat en santa Rita de Càssia, un testimoni exemplar de que res us és impossible,

feu que tots nosaltres donem com ella un bon testimoni en el nostre món. **PREGUEM.**

Vós, que en la fragilitat de santa Rita ens heu ensenyat que cal defensar sempre el dèbil,